

A Győri Ítéltábla

Mf.V.30.027/2020/10/I.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság dr. Erdei Mária ügyvéd (Helység1/4,.) által képviselt felperes (Helység2/3,.) felperesnek Homonnai Ügyvédi Iroda(ügyintéző: Egyéb1 ügyvéd) által képviselt Helység1/4-i Tankerületi Központ (Helység1/4,.) alperes ellen felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2020. február 25-én kelt 9.M.163/2018/26. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 199.390 (egyszázkilencvenkilencezer-háromszázkilencven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A feljegyzett 502.800 (ötszázkettőezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás:

[1] A felperes az Intézmény1 Gimnázium és Kollégium „magán” közoktatási intézménnyel (a továbbiakban: Intézmény) 2008. szeptember 1-től állt munkajogviszonyban középiskolai tanár munkakörben a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 25/A-B. §-ai alapján. Az Intézmény mint munkáltató 2008. szeptember 1-ig a felmondási idő mértékét 31 év 6 hónap 60 nap, míg a végkielégítés mértékét 31 év 8 hónap elismert szolgálati idő szerint állapította meg. A gazdálkodással

összefüggő jogosítványokat, így a bér – és munkaerő gazdálkodást az Alapító okirat szerint az Intézmény mint önálló jogi személy, önállóan gazdálkodó intézmény, míg a fenntartói jogokat 2008. július 24-től 2018. augusztus 31-ig Helység2/3 Város Önkormányzatának tulajdonában lévő Helység2/3-i Közművelődési, Turisztikai, Pályázatkoordináló és Kommunikációs (Kiemelten) Közhasznú Nonprofit Zrt. (a továbbiakban: Zrt1.) gyakorolta. A 40/2017 (11.16) fenntartói határozatban a Zrt1. bejelentette a tulajdonos felé, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 21. § (8) bekezdés e) pontja alapján fenntartói jogát a 2018-2019-es tanévtől átadja az alperesnek, ezért a 406/2017. (XI. 29.) Helység2/3 Kt. határozat alapján a képviselő testület felkérte a Zrt1. vezérigazgatóját a fenntartói jog átadásával kapcsolatos intézkedések megtételére. A KK/7/32-2/2018. iktatószámú tájékoztató szerint a fenntartói jog átvételét az oktatásért felelős miniszter engedélyezte. A KE-06/HAT/2142-5/2018. ügyszámú határozattal 2018. szeptember 1-től a Helység3 Megyei Kormányhivatal Helység1/4-i Járási Hivatala az Intézmény működési engedélyét visszavonta és a nyilvántartásból törölte. Az alperes TK/111/01643-49/2018. iktatószámú értesítésében tájékoztatta a felperest, hogy a fenntartói jog átszállásnak időpontjában, 2018. szeptember 1-én az Nkt. 85/A. § (1), (4) és (7) bekezdései értelmében a munkaviszonya közalkalmazotti viszonyra alakul át, kivéve, ha – többek között – a munkavállaló a továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá. Ebben az esetben a felmentési idő megállapításainak szabályait a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 30. §-a és a 30/A-C.§-ai tartalmazzák. A Zrt1., az Intézmény, az alperes és Helység2/3 Város Önkormányzata között 2018. augusztus 30-án létrejött TK/111/00170-23/2018. iktatószámú megállapodás 1.2. pontja rögzítette, hogy az Intézmény 2018. augusztus 31-én jogutóddal szűnik meg. Az 1.3 pontja alapján a jogok és kötelezettségek tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rend. 1. §-ában és 1. mellékletében foglaltak szerint az alperes. Az 1.4. pontja kimondta, hogy az Intézmény köznevelési feladatai ellátására az alperes költségvetési szervén belül hozza létre a köznevelési intézmény jogi személyt. A 3.4. pont e) alpontja rendelkezett arról, hogy az Nkt. 85/A. §-ban foglaltakra figyelemmel nem alakul át a munkaviszony közalkalmazotti jogviszonyra, ha a munkavállaló a továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá. A 3.6. pont értelmében az Intézmény az alkalmazottak vonatkozásában 2018. augusztus 31-ig járó bért és egyéb juttatást számfejtí és kifizeti. Az 5.1.3. pont szerint a Zrt1. a 2018. augusztus 31-i pénzügyi állapotáról kimutatást készít és átadja azt az alperesnek, továbbá tudomásul veszi, hogy a 2018. augusztus 31-ig a fenntartói kötelezettségekből keletkezett tartozásállomány terheli. 2018. szeptember 1-től a KIR/5778-1/2018. ügyiratszámú határozat alapján a korábbi Intézmény nevével azonos névvel vette nyilvántartásba az Intézmény1 Gimnázium és Kollégium közoktatási intézményt az Oktatási Hivatal, amely jogi személy, azonban önálló költségvetéssel nem rendelkezett, gazdálkodásával kapcsolatos jogait és a fenntartásból eredő jogait az alperes gyakorolta. A felperes a továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, amely jognyilatkozatát az alperessel közölte.

[2] A felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva 2018. augusztus 31-én megszűnt. A munkáltató ezen a napon erről a felperest tájékoztatta munkáltatói felmondás intézkedés elnevezéssel. Az intézkedés tartalmazta, hogy a felmondási idő 2018. augusztus 31-től 2018. augusztus 31-ig tart, amely napon a felperest a munkavégzés alól mentesítette és megállapította, hogy erre a napra távolléti díj jár részére, továbbá felperest 12 havi végkielégítés illeti meg, amely a munkaviszony megszűntetésekor nem került kifizetésre.

[3] A felperes elismert szolgálati ideje a felmondási idő mértéke körében 41 év 6 hónap 60 nap, míg a végkielégítés mértéke körében 41 év 8 hónap, távolléti díja 392.805 forint volt.

A felperes keresete:

[4] A felperes az alperes ellen benyújtott keresetében kérte 4.713.660 forint (12 havi végkielégítés és ezen összegnek 2018. szeptember 8-tól járó kamatai megfizetését, valamint 1.571.220 forint (4 havi) felmentési időre járó távolléti díj és ezen összegnek 2018. szeptember 8-tól járó kamatai megfizetését perköltsége megállapítása mellett a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján áfával terhelten. Hivatkozott az Nkt. 85/A. § (1) bekezdésére, a (2) bekezdés *e*) pontjára, a (3) bekezdésére, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 63. § (1) bekezdés *d*) pontjára, a (3) bekezdésére, a 77. § (1) bekezdésére, a 80. § (2) bekezdésére, a Kjt. 25/B. § (5) bekezdése, a 37. § (6) bekezdés *g*) pontjára, a (7) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdésére és a 83. § (1) bekezdésére. Álláspontja szerint a munkaviszony megszűnése tárgyában kiadott munkáltatói intézkedés hatálytalan, mert egyrészt továbbfoglalkoztatásához a fenntartói jog átszállásakor nem járult hozzá, így a munkaviszonya az Mt. 63. § (3) bekezdése alapján a jogszabály erejénél fogva az átszállás időpontjában (2018. augusztus 31-én) megszűnt, másrészt az nem felel meg az Mt. rendelkezéseinek, mert egy napos felmondási időt az Mt. nem ismer, harmadrészt az intézkedés indokolást nem tartalmaz. Az alperes rendelkezik kizárólag jogképességgel a bérgazdálkodást érintően, ezért az Intézményt terhelő kötelezettségekért ő felel. A megállapodás 5.1.3. pontjában rögzített Zrt1-t terhelő felelősség kizárólag a két fenntartó között értelmezhető, amely rá nincs kihatással, valamint a munkáltatót terhelő kötelezettség nem munkáltatóval szemben, azaz a Zrt1-vel szemben nem érvényesíthető. Értelmezése szerint az Mt. 63. § (1) bekezdés *d*) pontja és (3) bekezdése alapján megszűnt jogviszonya miatt 8+4 havi, összesen 12 havi végkielégítés és 60 nap+6 hónap felére, összesen 4 hónapra vonatkozó felmentési időre járó távolléti díj illeti meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme:

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és perköltsége megfizetését az IM rendelet alapján áfával terhelten. A keresetet jogalapjában vitatta. Hivatkozott arra, hogy a felperes munkaviszonya nyilatkozatának megfelelően 2018. augusztus 31-én a törvény erejénél fogva megszűnt. A felperes vele jogviszonyt nem létesített. A megállapodás 5.1.3. pontja alapján a felek megállapodtak abban, hogy a Zrt1-t terheli a fenntartói kötelezettségekből 2018. augusztus 31-ig keletkezett tartozásállomány megfizetése. Az alperes kizárólag a köznevelési feladatellátás tekintetében jogutódja a Zrt1. által alapított intézménynek, de munkajogi szempontból nem általános jogutód. Nem alkalmazhatók a munkáltató személyében bekövetkezett változásra vonatkozó Mt. szabályok, mert itt fenntartóváltásról és nem munkáltatói jogutódlásról van szó.

Az elsőfokú bíróság ítélete:

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 4.713.660 forint végkielégítés, 1.571.220 forint felmentési időre járó távolléti díj megfizetésére 2018. szeptember 8-tól járó kamatokkal terhelten. Megállapította, hogy a 377.100 forint feljegyzett illeték állam terhén

marad, míg a felperes perköltségigényét elutasította összecszerűség hiányában. Kifejtette, hogy jelen eljárásban nem az Mt. munkáltatói jogutódlásra vonatkozó szabályai alkalmazandók, hanem a megállapodás rendelkezései, amely szerint a megszűnő intézmény jogutódja az alperes, aki általános jogutódnak minősül. Rögzítette, hogy a felperes munkaviszonya az Mt. 63. § (1) bekezdés *d)* pontja, a (3) bekezdése és az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés *e)* pontja alapján szűnt meg, amelyből eredően a felperest a munkáltatót terhelő juttatások megilletik. Az Intézmény ezeket nem fizette meg. A megállapodás 1.3. pontja alapján a jogutód az alperes. A megállapodás 5.1.3. pontja tartozás átvállalásnak vagy teljesítés átvállalásnak minősül az Mt. 31. §-a, a Ptk. 6:203-207. §-ai értelmében. A felperes, a Zrt1. és az alperes között azonban háromoldalú megállapodás nem jött létre, ezért a két fenntartó a tartozásért egyetemleges felelős. Erre tekintettel az igényét a felperes az alperessel szemben is érvényesíthette. Mindezek alapján a felperest – az alperes által nem vitatott mértékű és összegű - felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés megillette.

Az alperes fellebbezése:

[7] Az alperes a törvényes határidőben előterjesztett fellebbezésében a Pp. 369. § (3) bekezdés *a)*, *c)* és *d)* pontjaira hivatkozással, az Nkt. 85/A. §-ában, az Mt. 63. § (1) bekezdés *d)* pontjában, a (2) és a (3) bekezdéseiben, valamint a Ptk. 6:203-207.§-aiban foglalt rendelkezések megsértését jelölte meg. Kérte az elsőfokú határozat megváltoztatását, a felperes teljes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását költségjegyzék útján az IM rendelet alapján áfakörbe tartozóan. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapodás 3.6. és az 5.1.3. pontjait is tévesen értelmezte. A felek között nem állt fenn jogviszony, a felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg. Nem általános jogutódja és munkajogi szempontból sem jogutódja a megszüntetett Intézménynek, kizárólag a köznevelési feladatok ellátása körében jogutód. A fenntartói jog átszállása nem jelenti azt, hogy a megszűnő Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében általános jogutóddá vált volna a munkáltató személyében bekövetkezett változásra vonatkozó Mt. szabályok szerint. A 2018. szeptember 1-től létrehozott közoktatási intézmény önálló gazdálkodással nem rendelkezik, ezért ezeket a jogokat és a munkáltatói jogokat gyakorolja. Értelmezése szerint a felperesnek a korábbi munkáltatójával, illetve korábbi fenntartójával, alapítójával szemben kell igényét érvényesítenie. Mindebből következik, hogy a 2018. augusztus 31-ig keletkezett tartozásokért nem tehető felelőssé, a tartozásátvállalás és a teljesítésátvállalás szabályait jelen eljárásban nem lehet alkalmazni. Vitatta a felmentési időre járó távolléti díj jogalapját jogszabályi rendelkezés hiányában.

A felperes fellebbezési ellenkérelme:

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte és perköltsége megfizetését 157.000 forint és áfa mértékben a csatolt költségjegyzék alapján. Hivatkozott arra, hogy a megállapodásról és az abban foglaltakról csak a peres eljárásban szerzett tudomást. Az alperes általánosságban hivatkozott jogszabálysértésre, amely a Konzultációs Testület 20. számú állásfoglalása alapján nem minősül konkrét jogszabályhely megjelölésnek. Az Nkt. 85/A. §-a nem jogutódlási szabály, hanem a fenntartóváltás munkajogi jellegű szabálya. A megállapodás 1.2, az 1.3. és az 1.4. pontjai alapján az alperes az Intézmény valamennyi joga és kötelezettsége tekintetében jogutód. A köznevelési feladatokhoz hozzá tartozik a személyi állomány és annak költségei is. A 2018. szeptember 1-től létrehozott közoktatási intézmény jogi személy, de önálló költségvetéssel nem rendelkezik,

ezért az őt terhelő kötelezettségekért az alperest terheli a felelősség. Az Mt. 63. § (2) bekezdése alapján illeti meg a felmentési időre járó távolléti díj.

[9] **Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozatlan.**

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés, valamint anyagi pervezetés nem megfelelése nem merült fel az elsőfokú eljárás vonatkozásában. A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre és ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolta a Pp. 369. § (3) bekezdés *a)*, *c)* és *d)* pontjaira tekintettel.

[11] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes fellebbezésében jogszabály megjelölése nem konkrét.

[12] A Pp. 371. § (1) bekezdés *d)* pontja írja elő, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést, jogszabályhely megjelölésével. Ennek a feltételnek az alperesi fellebbezés eleget tett, így a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezést érdemben vizsgálta.

[13] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, a jogi érvelés, az anyagi jogszabályok alkalmazása a jogszabályoknak megfelelő volt.

[14] Az alperes arra hivatkozott, hogy a megszüntetett Intézmény 2018. augusztus 31-én fennálló tartozásaiért nem köteles helytállni az Nkt. 85/A. §-a, a megállapodás 3.6., valamint az 5.1.3. pontjai alapján, továbbá azért sem, mert a fenntartóváltás nem minősül munkajogi jogutódlásnak, sem általános jogutódlásnak és a felek között soha nem jött létre jogviszony.

[15] Figyelemmel a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felek nem vitatták az elsőfokú bíróság ténymegállapítását arra nézve, hogy a felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés *e)* pontja és (3) bekezdés *a)* pont harmadik fordulata alapján alkalmazandó Mt. 63. § (3) bekezdése alapján.

[16] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felek egyezően adták elő, hogy a felperes munkáltatójánál fenntartóváltás következett be 2018. augusztus 31-én.

[17] Az Intézménnyel a felperes munkaviszonyban állt, míg az alperesnél, mint új munkáltatónál közalkalmazotti jogviszonya jött volna létre, amely így jogviszonyváltást eredményez. A jogszabályi lehetőséggel élve a felperes úgy nyilatkozott, hogy nem kéri az alperes fenntartótól a tovább foglalkoztatását. Az alperes tájékoztatást adott a felperesnek, hogy tovább foglalkoztatás hiányában a törvény erejénél fogva, a fenntartóváltás időpontjában szűnik meg a felperes munkajogviszonya. A fenntartóváltás időpontjában az Intézmény nem

tájékoztatást adott arról, hogy a felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva megszűnt, hanem ugyanezen a napon indokolás nélküli munkáltatói felmondást közölt.

[18] Az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés e) pontja és (3) bekezdés a) pont harmadik fordulata alapján alkalmazandó Mt. 63. § (3) bekezdése értelmében a felek erre irányuló akaratnyilatkozata nélkül, objektív körülmények bekövetkezésével a munkaviszony automatikusan megszűnik. Az objektív körülmény a felek akaratán kívüli jogi tény a fenntartóváltás. Az automatikusan kitétel pedig azt jelenti, hogy a felek cselekvése nélkül is (attól függetlenül) véget ér a munkaviszony, azaz nem kell jognyilatkozatot tenniük. Figyelemmel erre a felperes munkaviszonya – a felek jognyilatkozata nélkül - a törvény erejénél fogva 2018. augusztus 31-én megszűnt, így az Intézménynek ugyanezen a napon már nem volt lehetősége a munkaviszony megszüntetésére, mert a törvény erejénél fogva történő megszűnés azt felülírja. Mindezek alapján az Intézmény munkáltatói felmondása joghatás kiváltására sem volt alkalmas (BH.2013.163.).

[19] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben fenntartóváltás történt, amely a felperes nyilatkozatára tekintettel a munkaviszony megszűnését, míg a tovább foglalkoztatott személyek közalkalmazotti jogviszonyban történő tovább foglalkoztatását eredményezte. A felperes munkaviszonya az átadás-átvétel időpontjában a felek akaratától függetlenül az Mt. 63. § (3) bekezdése alapján megszűnt és erre figyelemmel az Intézménynek (mint munkáltatónak) a Kjt. 25/B. § (5) bekezdés alapján a kedvezőbb Mt. vagy Kjt. szabályai szerint a munkavállaló részére meg kellett volna fizetnie a felmentési időre járó munkabért és a végkielégítést (Mfv. II. 10.911/2008/5., Mfv. II. 10.087/2010/9., Mfv. II. 10.395/2015/2., Mfv.II.10.635/2017/7.)

[20] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy 2008. szeptember 1-én a felperes közalkalmazotti jogviszonya a Kjt. 25/A-B. §-ai szerint munkaviszonnyá alakult át, így a felperes kereseti kérelmében igényelt juttatásokat is e jogszabályi rendelkezések keretei között kellett elbírálni (Mfv. X. 10283/2019/12.). A 2008. szeptember 1-én hatályos Kjt. 25/B. § (5) bekezdése értelmében az átvevő munkáltatóval létesített munkaviszonyra a Munka Törvénykönyve rendelkezéseit kell alkalmazni, míg a 2018. augusztus 31-én hatályos Kjt. 25/B. § (5) bekezdése értelmében a munkaszerződés megkötésével létesített jogviszony megszűnése esetén a felperest felmondási (felmentési) idő, valamint végkielégítés illeti meg. A töretlen bírói gyakorlat értelmében, ha a munkajogviszony az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés e) pontja miatt a (3) bekezdés a) pont értelmében az Mt. 63. § (3) bekezdése alapján megszűnt, akkor az Intézménynek (mint munkáltatónak) fenti jogszabályok alapján a felperes részére meg kellett volna fizetnie a felmentés idejére járó távolléti díjnak megfelelő összeget és a végkielégítést (Mfv. II. 10.087/2010/9., Mfv. II. 10.395/2015/2., Mfv.II.10.635/2017/7.)

[21] Helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság azt, hogy ki a perben az alperes és hogy köteles-e az Intézmény tartozásaiért helytállni a munkaviszony megszűnése esetén járó juttatásokat illetően. A felperes munkaviszonya az Intézménnyel a Kjt. 25/A-B.§-aira figyelemmel jött létre. Az Intézmény mint munkáltató az Alapító okirata szerint önálló jogi személy volt és önálló gazdálkodással bírt. Fenntartója és alapítója a Zrt1., amely a Helység2/3-i Önkormányzat tulajdona. Az Intézményt a fenntartó a megállapodás 1.2. pontja alapján jogutóddal szüntette meg. Az Intézmény megszűnésével a felperes a munkáltatójának perelhetősége, mint alperesi pozícióban perbe állítható jogi személy megszűnt. A közoktatási feladatot ellátó intézmény megszűnése mellett a közoktatási feladatok átadásán és átvételén

alapuló fenntartóváltás miatt a Zrt1. közoktatási törvényből eredő jogai és kötelezettségei megszűntek 2018.augusztus 31-én. Az újonnan létrehozott köznevelési intézmény önálló jogi személyiséggel bír, azonban önálló gazdálkodást nem folytat. A gazdálkodási jogkör a II. rendű alperest illeti az állami köznevelési közfeladat ellátásában fenntartóként részt vevő szervekről, valamint a Klebelsberg Központról szóló 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontjában és az Nkt. 83. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott fenntartói feladatok alapján. A II. rendű alperes a 2018. augusztus 31-én felperessel szembeni tartozás megfizetése alóli mentesülése körében a 2018. augusztus 30-án kelt megállapodás pontjaira hivatkozott. A megállapodás 1.3. pontja rögzíti, hogy az Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §-ában és 1. mellékletében foglaltak szerint a II. rendű alperes. A megállapodás 3.6. pontja értelmében az Intézmény az alkalmazottak vonatkozásában vállalja 2018. augusztus 31-ig járó bér- és egyéb juttatások kifizetéséről való gondoskodást. A megállapodás 5.1.3. pontjában a felek - a felperesen kívüli - (az Intézmény, az önkormányzat és a két fenntartó) megállapodtak abban, hogy az átadó fenntartó tudomásul veszi, az Intézmény vonatkozásában 2018. augusztus 31-ig a fenntartói kötelezettségekből keletkezett tartozásállomány őt terheli. A peridőszakban hatályos Nkt. 61. § (8) bekezdése értelmében munkáltatónak minősül a köznevelési intézmény is. A perbeli időszakban a jogszabály a megszűnt Intézmény fenntartójának helytállási kötelezettségét nem írta elő, így a bíróság jogszabályi rendelkezés hiányában nem is kötelezhette a Zrt1-t az Intézmény tartozásainak megfizetésére. Az újonnan alapított intézmény csak a köznevelési feladatokat vette át, már nem rendelkezett a munkáltatói és a gazdálkodási jogkörrel. Az Nkt. 61. § (6) bekezdése és 83. § (2) bekezdés a) pontja kizárólagosan a fenntartó, azaz a tankerület kötelezettségévé tette ezek gyakorlását.

[22] A felperes munkáltatója a jogviszony megszűnésekor az Intézmény volt, így őt terhelte a jogviszony lezárásakor a felperest megillető juttatások megfizetésének kötelezettsége. Az Intézmény - nyilvántartásból való törlését követően – és a nyilvántartásba vett újonnan létrejövő intézmény között jogutódlás nem történt a jogviszony-, vagy jogállásváltozás miatt (Mfv. I. 10.268/2009/3., Mfv. I. 10.071/2017/4.). A köznevelési feladatok átvétele a köznevelési intézmények között, illetve a munkáltató érdekkörében bekövetkezett fenntartóváltás eredményezi a munkaviszony megszűnését azoknál a munkavállalóknál, akik az átvevő munkáltatónál a közalkalmazotti jogviszonyban történő továbbfoglalkoztatásához nem járulnak hozzá. Figyelemmel azonban arra, hogy az Intézmény köznevelési feladatokat látott el, amellyel szorosan összefügg, attól elválaszthatatlan az ahhoz szükséges gazdálkodási jogkör, így azt kellett vizsgálni jelen eljárásban, hogy a fenntartóváltást követően a köznevelési intézmény gazdálkodási feladatait ki látja el, kinek a jogosultsága az átadott köznevelési feladat ellátásához szükséges gazdálkodási jogkör gyakorlása. A II. rendű alperes, mint a köznevelési feladatokat átvevő közoktatási intézmény munkáltatói és gazdálkodási jogkörével bíró és ezen a jogon a költségvetésből részesülő jogi személy lesz köteles a közoktatási feladatokat ellátó munkáltató megszűnése esetén a tartozásokért helytállni.

[23] Az Intézmény és a két fenntartó egy megállapodás körében rendezte a 2018. augusztus 31-én fennálló, az Intézményt terhelő tartozásokért való felelősséget. Ez a megállapodás, mint magánjogi szerződés azonban a felperes és a fenntartók közötti jogviszonyban jogi relevanciával nem bír, kizárólag a megállapodást aláírók viszonyában tartalmaz jogosultságokat és kötelezettségeket. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:203-207. §-aiban foglalt feltételek hiányában a fentieket. Az átadó fenntartó, és átvevő

fenntartó a megállapodásban foglaltak szerinti egymással szembeni elszámolási igényét adott esetben külön eljárásban érvényesítheti.

[24] Az alperes a végkielégítés jogalapját, összegszerűségét és a felmentési időre járó távolléti díj összegét nem, azonban a felmentési időre járó távolléti díj jogalapját vitatta arra figyelemmel, hogy nincs az alkalmazására jogszabályi rendelkezés.

[25] A másodfokú bíróság a 20. bekezdésben kifejtetteket fenntartja, így a felperest az Mt. 63. § (1) bekezdés *d)* pontja és a (2) bekezdése alapján illeti meg a felmentés, melynek mértéke körében irányadóak a felek által nem vitatott jogszabályi rendelkezések. Rámutat a másodfokú bíróság, hogy ebben az esetben nincs felmondás, sem felmondási idő, azonban távolléti díj megilleti a felperest, melynek kizárólag a mértéke igazodik a munkáltatói felmondás esetén alkalmazandó felmentési időhöz.

[26] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján tárgyaláson bírálta el és a megalapozatlan fellebbezés miatt a Pp. 383. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés első fordulatainak megfelelően az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[27] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 383. § (5) bekezdése, 81. § (5) bekezdése, a 82. § (1) és (3) bekezdései, a 83. § (1) bekezdése az IM rendelet 2. §-a, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének viselésére a becsatolt díjfelszámítás szerint, amely az áfát is tartalmazza. A Pp. 383. § (6) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése értelmében rendelkezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés második fordulata és a 46. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű feljegyzett fellebbezési illetéknek az állam általi viseléséről, figyelemmel arra, hogy a pervesztes alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés *c)* pontja és a (2) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentességben részesül.

[28] Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések hiánya zárja ki.

Győr, 2020. szeptember 15.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Bors Szilvia sk.

Dr. Mózsa Gábor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró